

הבית הלבן

האדריכלים הנקין
ושביט, זוג בחיים
ובמשרד, מאמינים
בקווים ברורים ונקיים
"שהם מעבר לכל
אופנה". זה אומר
שהם אוהבים
להלביש בתים לבן
ולא פוחדים מאור
מירי בן-דוד ליוי
צילומים: אביעד ברנס

האדריכלים עירית הנקין (34) וזוהר שביט (36) החלו את דרכם המקצועית המשותפת במהלך לימודיהם במכון הטכנולוגי בחולון. כבר אז היו להם פרויקטים משותפים, עד שלפני שבע שנים הם פתחו ביפו את הסטודיו 'הנקין שביט'. "אנשים מכירים את הקו שלנו, ולדעתנו זו הסיבה לכך שהם פונים דווקא אלינו", אומר שביט. "הסגנון שלנו מאוד נקי, מודרני-קלאסי. אנחנו מאמינים בנצחיות ולא אוהבים לעצב על פי אופנה שעובר זמנה. ברוב הפרויקטים שלנו הקווים ברורים וישרים והצבע השולט הוא לבן: אנחנו בונים רקע ללקוח, ועליו הוא מוסיף את האישיות המיוחדת לו. "לדעתנו, הבית הוא סוג של רקע לחייו של האדם והוא צריך להיות לבן - הקירות, הארונות, הריהוט. על זה מוסיפים את הדברים הקטנים - הדקורציה והתמונות, שמעניקים את החן והצבע. מובן שהכול תלוי ברצון הלקוח; אם הוא מעדיף רקע חם יותר או צבעים אפורים, אנחנו מתאימים את עצמנו".

{המשך בעמוד הבא}

הציבורית; קומה ראשונה - קומת המגורים שהייתה פעם מורכבת מחדרי ילדים והפכה לסוויטת הורים גדולה ומרווחת וכן קומה שנייה - גלריה שכרגע משמשת כיחידת אירוח עם מקלחת ושירותים.

הרצפה, לאורך כל הבית, עשויה מאבן טבעית בגוון של חול טבעי, אבן מקומית ישראלית. "אנחנו עובדים בשיטת הטוטאל דזיין", אומר שביט, "וזה אומר שכשאנחנו נכנסים לתמונה, אנחנו מעצבים את החללים מהפרטים הגדולים ועד לקטנים ביותר. אנחנו חושבים על הכול, והלקוח מקבל מפתחות ונכנס אל המוכן. מובן שעל פי מידת רצונו הוא מעורב, שותף לתכנון, עובר ראיון אדריכלי ומצטרף אלינו לבחירת החומרים, אבל מה שחשוב זה שהוא זוכה לליווי צמוד".

נגיעות תעשייתיות קלות

המטבח, הממוקם בקומה הציבורית, פתוח ו"מדבר" עם החוץ. הוא בנוי מאי גדול. "אנחנו דוגלים בחומרים טבעיים. הוא צבוע כולו בצביעה לבנה בתנור, כשמשטח העבודה של האי עשוי מקורות אלון גושני טבעי, מה שיוצר את המראה החמים בלב המטבח, לב העבודה". מעטפת המטבח היא לבנה ללא ידיות, הכול חבוי. מעל האי מרחף קולט אדים שבנוי {המשך בעמוד הבא}

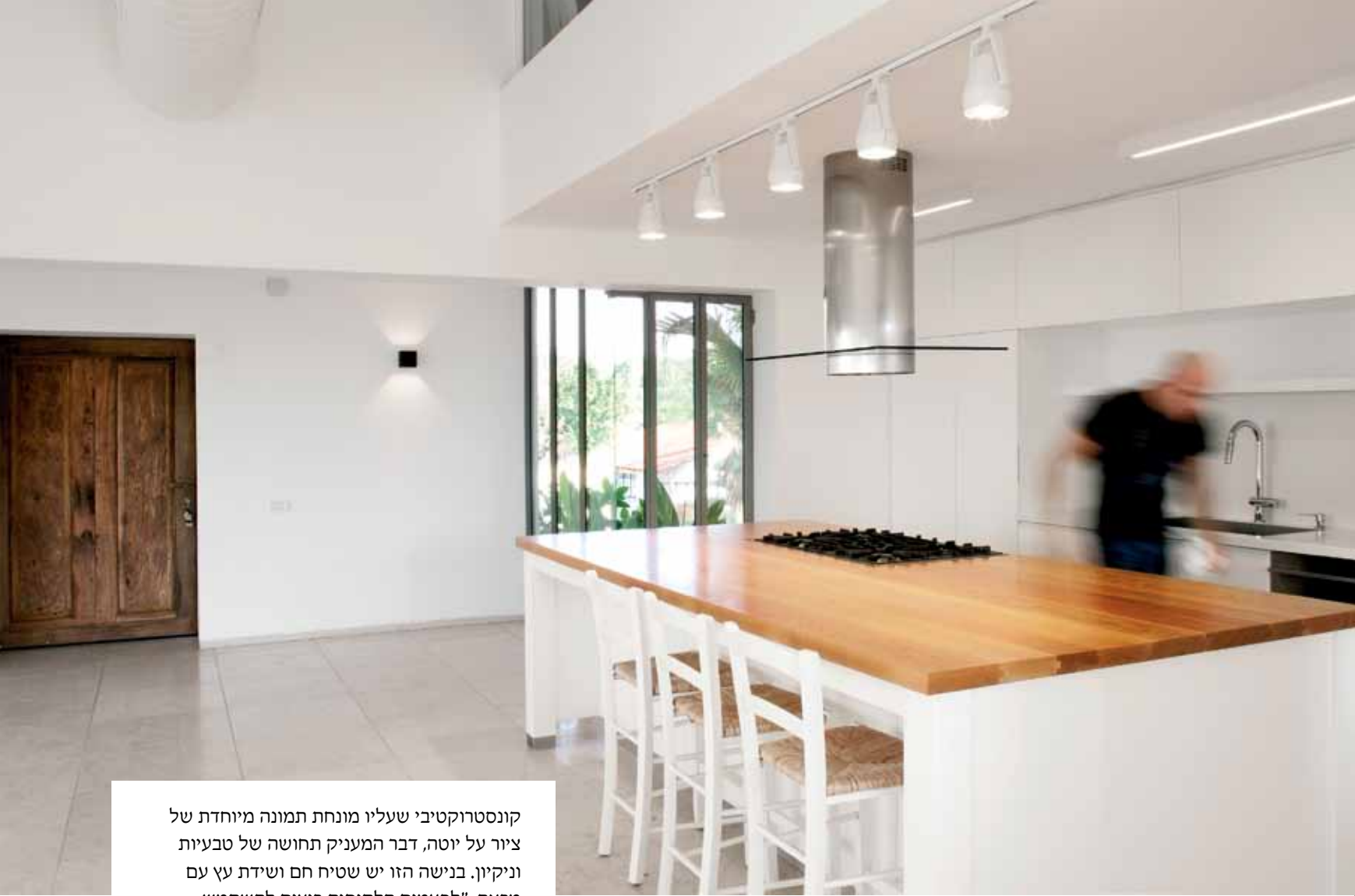

{המשך מעמוד קודם}
בבית פרטי שהם סיימו לתכנן ולשפץ לפני כשנתיים, הקו המיוחד הזה בהחלט בולט. מדובר בשטח של 280 מ"ר שנבנה בסוף שנות ה-70. ההורים, בשנות השישים לחייהם, נשאו לבד לאחר ששלושת ילדיהם עזבו את הבית. נוצר עומס חללים, והם רצו לקבל מראה חדש.

דלת שהיא חוויה

בפרויקט נחקר מחדש אופן התייחסות המבנה אל צורת המגרש והקרקע, שונו נתיבי כניסת הרכב אל הבית וממנו, וגם כניסת האורחים הפכה חווייתית יותר. "בעלי הבית אהבו מאוד את החלקה שלהם ולא רצו להרוס את הבית, רק לשנות אותו. התחלנו משינויי מהלכים בשבילי כניסה, החלפנו את דלת הכניסה והעברנו אותה למפלס הקרקע - לחלק הציבורי שכרגע משמעותי בחייהם. הפכנו את החלל הציבורי למעין חלל פתוח, מה שנקרא לופט". הבית נמצא על גבעה ובנוי מארבעה מפלסים: מפלס חניה; מפלס קומת כניסה - הקומה

"בשלהי שנות ה-70, כשנבנה הפרויקט, ההתחשבות בתאורה הטבעית הייתה מועטה", מספרת הנקין. "הפתחים הצרים והבינוי העוטף החיצוני יצרו הצללה מוגזמת, כמעין רתיעה מהאור הטבעי שעלול לחדור פנימה. אנחנו, כמתכננים, לקחנו את האור כערך מוסף ומחולל שמכתיב תכנון הקושר חוץ לפנים, תוך חידוש הקשר בין התאורה הטבעית והמלאכותית. בעזרת החומרים שנבחרו והחזות הבהירה הפכנו את הבית לאוסף תמונות שמשתנות במהלך היום. גוויי פנים החלל משתנים במהלך היום דרך השתקפויות ומבטים אל הפרקט והדקלים העתיקים העוטפים את הבית.

קונסטרוקטיבי שעליו מונחת תמונה מיוחדת של ציור על יוטה, דבר המעניק תחושה של טבעיות וניקיון. בנישה הזו יש שטיח חם ושירת עץ עם מראה. "לפעמים הלקוחות רוצים להשתמש בפריטים שהיו להם, בעיקר בגלל סנטימנטים מיוחדים. השידה הזו מלווה את בני הזוג כבר שנים, אז בחרנו להניח מאחוריה מראה אורכית שעומדת מול הכניסה. כך, שכשמישהו נכנס לבית, הפנים משתקף אליו מהמראה והדבר יוצר מראה מרווח". שירותי האורחים נמצאים במפלס החניה, וכדי להגיע אליהם יש לרדת מספר מדרגות בודדות. עירית וזוהר יצרו חלל מקדים שנותן הרגשה נוחה לפני הכניסה לשירותים. על הרצפה פרוש שטיח, ומעל כיור החרס השחור שטיח ותמונה. המראה ממוסגרת בזהב. המבואה הזו מופרדת מהשירותים עצמם, הסגורים בדלת, שגם בהם שולט הלבן הנקי והאסתטי.

גם באמבטיה שולט הרקע הלבן והחום. האופי חודר בפרטים הקטנים, כמו שתי בובות שבעלת הבית מכינה בעצמה מעיסת נייר ומונחות על החלון. המקלחת מופרדת מחדר השינה של בני הזוג באמצעות שתי דלתות זכוכית שחלקן התחתון חלבי והעליון שקוף. זאת ליצירת מרחב בין החדר למקלחת ולמניעת תחושה של סגירות. ■

לשרוד את משולש הברמודה טיפים של עירית וזוהר לשיפוצים

הזמנת אביזרים: לפני שמתחילים לשבור קירות, רצוי שכל הריצוף, האלמנטים, הרהיטים והאביזרים יהיו מוזמנים. לא כדאי להתחיל לפני כן, כי לוקח זמן עד שכל האביזרים מגיעים.

מטבח: חשוב לזכור שבסופו של דבר, מה שחשוב הוא משולש העבודה - כיור, כיירים ומקרר. צריך שהתנועה ביניהם תהיה זורמת ושהמרחק בין הכיור לכיירים יהיה גדול דיו. זה מה שיעשה את ההבדל בין מטבח פרקטי לכזה שאינו נוח.

חומרים: לא לפחד מחומרים טבעיים ומהטיפול בהם. אם עושים זאת נכון ובזמן, אפשר ליהנות מהם ומיופיים.

תאורה: חשוב להקפיד על תאורה פונקציונלית ומכוונת (אורות שקועים וספוטים). רק בנגיעות קטנות ובאלמנטים ממוקדים השתמשו בתאורה דקורטיבית.

מעל פינת האוכל יש גוף תאורה תעשייתי המותאם לסגנון הבית ועובר בו גם צינור תעשייתי של מיזוג אוויר, שנותן מענה עיצובי ופונקציונלי לחלל. "הוא זורק נכון את האור לחלל בכדי לא ליצור הנמכות בגבס ולהשאיר את התקרה המשופעת המקורית והטבעית של הבית", הם מסבירים.

עשינו כבוד לשידה

הסלון אף הוא מאופיין בצבעים לבנים ובחומרים טבעיים. על הרצפה פרוש שטיח חבל. "באופן כללי, שטיח מגדיר את החללים", מסבירה הנקי. בין הספות והכורסאות הלבנות מוצבים שני שולחנות אורכיים עשויים מאלון גושני טבעי. במרכז החלל ממוקם מסך הפלזמה, כשלצידו נישות ספרים ועליהן מונחים כל המכשירים החשמליים הנלווים לטלוויזיה, כמו ממיר ושלטים. "אנחנו אוהבים להרחיק מהמסך את האביזרים, כך שהוא נשאר נקי", הם אומרים. בסלון אין תאורה שיוצאת מהתקרה, ומאירים אותו שני אפ-לייטים לבנים ונקיים. לדבריהם, המטרה היא "שהתאורה לא תהיה דקורטיבית, והאור עצמו ייצור את האווירה ולא גוף התאורה". בין חלל הסלון למטבח מפריד עמוד

{המשך מעמוד קודם}

מצילינדר נירוסטה עגול, דבר שמכניס לחלל אופי תעשייתי המוחדר לסגנון הבית בנגיעות קטנות ומשמעותיות. בתקרה שורה של ספוטים המעניקים חום, ומאחוריהם התאורה הפלורסנטית הפונקציונלית.

לצד המטבח נמצא חלל האירוח. שולחן שליף-לק לבן מבריק נבחר כדי להעניק מראה יוקרתי וסביבו הושמו שמונה כיסאות פנטון קלאסיים. הבחירה בשולחן עגול נועדה ליצור זרימה ותנועה במעברים בין המטבח לסלון ולחוץ, ולשבור מעט את הקווים המלבניים של שולחנות הסלון ושל האי במטבח.

